Krimināllieta Nr. 12700000416
K29-0842/16/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016. gada 28. aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese A. Dzērve,
piedaloties prokurorei B. Rozenbergai,
aizstāvei /aizstāve/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu
/pers. A/, personas kods /personas kods/,
apsūdzībā pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas.
Tiesa pārbaudījusi krimināllietas materiālus,

k o n s t a t ē j a

/pers. A/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās bez realizācijas nolūka neatļauti iegādājās un glabāja narkotisku vielu, proti:

/pers. A/ līdz 2015. gada 20. oktobrim vienojās ar personu, attiecībā pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, par narkotiskās vielas – heroīna, neatļautu iegādāšanos un glabāšanu bez realizācijas nolūka, ar mērķi tās kopā izlietot.

Realizējot kopīgo nodomu, /pers. A/ 2015. gada 20. oktobrī plkst. 14.55, atrodoties pie nama Nr. 173, Maskavas ielā, Rīgā, nodeva personai, attiecībā pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, naudu 30 EUR narkotiskās vielas – heroīna – iegādei, pēc kā minētā persona pie nama Nr. 173, Maskavas ielā, Rīgā, ieejas satikās ar narkotiskās vielas pārdevēju, no kura neatļauti iegādājās iepakojumu ar 0,0271 g heroīna.

Turpinot noziedzīgās darbības, plkst. 15.02 /pers. A/ satikās ar personu, attiecībā pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, pie nama Nr. 5, Rēznas ielā, Rīgā, pēc kā policijas darbinieki un personas, attiecībā pret kuru uzsākts cits kriminālprocess, mantu apskates laikā neatļauti iegādātā narkotiskā viela tika atrasta un izņemta no minētās personas bikšu aizmugurējās labās kabatas.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā.

Apsūdzētais /pers. A/ tiesas sēdē apliecināja, ka viņam ir saprotama valsts apsūdzības uzturētāja apsūdzība par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas, sevi par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un lūdza pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. A/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas, jo viņš personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās bez realizācijas nolūka neatļauti iegādājās un glabāja narkotisku vielu. Apsūdzētā /pers. A/ vaina noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurora viedokli, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajā apsūdzībā ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā. Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu /pers. A/ pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas izdarīja sevišķi smagu noziegumu.

Izanalizējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noskaidrots, ka viņš:

- administratīvi sodīts (lietas 174. lapa);
- agrāk sodīts (lietas 131.-133., 171.-174. lapa), pēdējās divas reizes ar:
- Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013. gada 12. novembra sprieduma pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot 47. panta otro daļu un 48. panta otrās daļas 1. punktu, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) mēnešiem (lietas 173. lapa);
- Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2015. gada 2. marta spriedumu pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, piemērojot 47. panta otro daļu, 50. panta piekto daļu un 52. panta piekto daļu, ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 1 (vienu) mēnesi, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 1 (vienu) mēnesi 4 (četrām) dienām (lietas 131.-133., 172. lapa);
- VSIA "Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centrs" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē nav reģistrēts (lietas 135. lapa);
- no Rīgas Centrālcietuma Resocializācijas daļas 2015. gada 2. novembra raksturojuma redzams, ka /pers. A/, atrodoties Izmeklēšanas cietumā, pieļāvis trīs uzturēšanas režīma un disciplīnas pārkāpumus, atrodoties apcietinājumā, pret cietuma administrāciju izrādīja neitralitāti, ar citiem apcietinātajiem konflikti nav bijuši, pret izsniegto inventāru izturējās saudzīgi, cietuma psihologu un kapelānu neapmeklēja, kopumā tiek raksturots negatīvi (lietas 142. lapa);
- no vārdiem tiesas sēdē noskaidrots, ka Latvijas Republikas pilsonis, neprecējies, pamatizglītība, apgādībā divi bērni, agrāk sodīts, līdz apcietinājumam strādāja gadījuma darbus, dzīvoja /adrese/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc

Krimināllikuma 253. panta otrās daļas tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu kā apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli par Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā Krimināllikuma 35. panta nosacījumus, proti, ka soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. pantu tiesa, nosakot apsūdzētajam sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ar noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā kaitējums vērsts pret vispārējo drošību un sabiedrisko kārtību. Ar narkotisko un psihotropo vielu apriti un lietošanu saistītie noziedzīgie nodarījumi būtiski apdraud sabiedrības drošību un ar likumu aizsargātās pilsoņu tiesības un intereses, par ko liecina gan narkotisko un psihotropo vielu reibumā un ietekmē izdarīto noziegumu īpatsvars un šādu noziedzīgu nodarījumu skaita pieaugums, gan narkotisko un citu apreibinošo vielu izplatība, gan lietotāju un no šādām vielām atkarīgo personu skaita palielināšanās.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. un 35. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un ar narkotisko un psihotropo vielu apritē radīto kaitējumu, tiesa ņem vērā apsūdzētā attieksmi pret izdarīto, viņa personību, vecumu un veselības stāvokli, materiālo un ģimenes stāvokli, atbildību mīkstinošo un pastiprinošo apstākli, to, ka ierosināti citi kriminālprocesi, vairākkārt administratīvi sodīts.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ sodāms pēc Krimināllikuma 253. panta otrās daļas sankcijas robežās brīvības atņemšanas soda veidā, jo alternatīvi sodi par konkrētā noziedzīgām nodarījuma izdarīšanu nav paredzēti. Tāpat nav likumīga pamata piemērot apsūdzētajam Krimināllikuma 55. panta nosacījumus, tas ir, noteikt sodu nosacīti.

Tiesa atzīst, ka papildsods – mantas konfiskācija, kas paredzēta Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā, un nav obligāta, nav piemērojama, jo netika konstatēts, ka apsūdzētajam /pers. A/ piederētu manta.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma raksturu un motīvus, apsūdzētajam piemērojams Krimināllikuma 253. panta otrās daļas sankcijā noteiktais papildsods – probācijas uzraudzība atbilstoši izdarītā noziedzīgā nodarījuma kaitīgumam un /pers. A/ personībai.

Tiesas ieskatā, atbildību pastiprinošu apstākļu esamība ir pamats bargāka soda mēra piemērošanai Krimināllikuma panta sankcijas ietvaros un liedz tiesai tiesības piespriest minimālo sodu, jo pēc Krimināllikuma jēgas atbildību pastiprinošu apstākļu esamība jau pati par sevi liedz iespēju tiesai noteikt panta sankcijā paredzēto minimālo sodu (skat. Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 2006.gada 8.februāra lēmumā lietā Nr.SKK 01-74/06). Turklāt atbildību pastiprinošu apstākļu esamība un agrākā sodāmība izslēdz Krimināllikuma 49. un 55.panta piemērošanu apsūdzētajam.

Tiesa uzskata, ka ar šāda soda piemērošanu tiks panākts Krimināllikuma 35. panta otrās daļas noteiktais soda mērķis.

Pierādījumu pārbaudes neizdarīšana iztiesāšanā ir procesuāla darbība, kas ir pieļaujama apstākļos, kad apsūdzētais atzīst savu vainu.

Apsūdzētais, piekrītot lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes, ir izmantojis savas tiesības uz sadarbību, ko nosaka Kriminālprocesa likuma 21. pants, ka persona, kurai ir tiesības uz aizstāvību, var sadarboties ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto amatpersonu, lai sekmētu kriminālti esisko attiecību noregulējumu. Tas, ka apsūdzētais izmanto savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli, bet tiesa ņem vērā pie soda noteikšanas. Šāda atziņa izriet no tiesu prakses (sk. Senāta Krimināllietu departaments nolēmumus lietā Nr. SKK- 232/08).

Apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstājams negrozīts līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu termiņā ieskaitāms īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadītais laiks no 2015. gada 20. oktobra plkst. 19.04 līdz 2015. gada 21. oktobrim plkst. 18.25 (viena diena) un apcietinājumā pavadītais laiks no 2016. gada 16. marta līdz 2016. gada 28. aprīlim.

Rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu.

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 530. pantu tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 253. panta otrajā daļā un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem 1 (vienu) mēnesi, bez mantas konfiskācijas, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanu skaitīt no 2016. gada 28. aprīļa.

Soda izciešanas termiņā ieskaitīt īslaicīgās aizturēšanas vietā pavadīto laiku no 2015. gada 20. oktobra plkst. 19.04 līdz 2015. gada 21. oktobrim plkst. 18.25 (viena diena) un apcietinājumā pavadīto laiku no 2016. gada 16. marta līdz 2016. gada 28. aprīlim.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājums – atstāt negrozītu līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts ienākumos 66,88 EUR (sešdesmit seši euro un 88 euro centi) par zvērinātu advokātu veikto darbu juridiskās palīdzības sniegšanā tiesā un tie iemaksājami: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV68TREL1060001239300, BIC kods TRELLV22, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās, iesniedzot tiesai maksājuma apliecinošu dokumentu.

Lietiskos pierādījumus:

- pēc ķīmiskās izpētes iesniegtos 0,1693 g (izp.obj.Nr. 1.1./ķ.1) vielas, kas satur 16% jeb 0,0271 g heroīnu – uzskatīt par izmantotu;

- folija vīstoklis, iepakots baltas krāsas aploksnē, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – iznīcināt pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt daļā par noteikto sodu vai pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem desmit dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts pieejams 2016.gada 29.aprīlī.

Tiesnese *(personiskais paraksts)* A. Dzērve